

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Černou v právní věci

žalobkyně **X**, nar. **X**
státní příslušnost **X**
bytem **X**

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7
poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 10. 2024, č. j. OAM-929/ZA-ZA11-ZA01-2024,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 10. 2024, č. j. OAM-929/ZA-ZA11-ZA01-2024 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný neudělil žalobkyni mezinárodní

Shodu s prvopisem potvrzuje **X**.

ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

II.

Shrnutí žalobní argumentace

- Žalobkyně označuje napadené rozhodnutí za nezákonné a nepřezkoumatelné kvůli vadám v předcházejícím správním řízení. Rovněž shledává celé řízení za jednostranné a neobjektivní v důsledku nedostatečného zjištění skutkového stavu a odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný nepostupoval řádně a v souladu s právním řádem ČR, se zásadami a principy činnosti správních orgánů. Použité informace o zemi původu nebyly podle názoru žalobkyně aktuální a žalovaný měl zjistit přesně a úplně skutečný stav věci. Namítá porušení § 14a odst. 2 zákona o azylu, podle něhož se azyl udělí z humanitárních důvodů cizinci, jemuž hrozí mučení nebo nelidské či ponižující zacházení. O mezinárodní ochranu požádala z důvodu hrozby vážného ohrožení života a lidské důstojnosti z důvodu pobytu v Ruskem okupované X. V pohovoru tyto obavy sdělila a kategoricky nesouhlasí se způsobem, jakým žalovaný vyhodnotil jí uváděné skutečnosti. Žalobkyně je přesvědčena, že její tvrzení, z nichž plyne pronásledování, kterému byla vystavena, nebyla žalovaným vyvrácena. Závěrem žalobkyně navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k novému projednání a rozhodnutí.

III.

Vyjádření žalovaného

- Žalovaný s žalobou nesouhlasí. Při rozhodování vzal v úvahu žalobkyní uváděné skutečnosti a shromáždil k nim relevantní a aktuální informace o zemi původu. Tyto posuzoval jednotlivě i ve vzájemných souvislostech. Vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci a má za to, že rozhodnutí odpovídá okolnostem daného případu a je dostatečně odůvodněno. Žalobkyně neuvedla, že by měla ve vlasti jakékoliv potíže s orgány veřejné moci či jinými bezpečnostními orgány a X opustila pouze z ekonomických důvodů. Nakonec sama uvedla, že v případě svého návratu do vlasti by se vrátila do svého domu v X. Napadené rozhodnutí je zákonné, přezkoumatelné, vychází z dostatečně zjištěného stavu věci a respektuje ustálenou judikaturu. Žalovaný navrhnul, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV.

Obsah správního spisu

- Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným vplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
- Dne 16. 7. 2024 podala žalobkyně žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice (dále jen „ČR“). Dne 19. 7. 2024 poskytla žalobkyně údaje k podané žádosti, v nichž uvedla, že je státní příslušností X, národností X, hovoří X. Narodila se a bydlela ve městě X. Poslední dva měsíce před odchodem z vlasti bydlela v X. Vyznává pravoslavné křesťanství. Politické přesvědčení žádné nemá. Má dvě dospělé dcery, které žijí v X. Vlast opustila dne 8. 1. 2024 a téhož dne letecky přicestovala do ČR. V Evropě

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

je poprvé, nikdy neměla udělené vízum a nikdy nežádala o mezinárodní ochranu. Její zdravotní stav je v pořádku, občas ji bolí srdce, ale neléčí se s tím. Trestní rejstřík má čistý. Důvodem žádosti jsou ekonomické důvody. Žalobkyně si nemohla ve vlasti najít práci.

6. Téhož dne žalovaný s žalobkyní provedl pohovor, v němž nad rámec výše uvedeného sdělila, že se vlast rozhodla opustit v okamžiku, kdy si nemohla najít práci. S vycestováním neměla žádné potíže a s orgány veřejné moci taky ne. Má středoškolské vzdělání, živila se zemědělstvím, ale pak jí zemřela kráva. V X žádnou organizaci či státní orgán s žádostí o pomoc skrze zaměstnání nepožádala, protože tam žádná taková organizace či státní orgán nefunguje. Po přesunu do X také práci nesehnala. Je si vědoma svého nelegálního pobytu v ČR, ale nevěděla, že o mezinárodní ochranu může požádat. Poradila jí to jiná X a žádá zde proto, že si ČR pamatuje z dětství. O pobytovém oprávnění neslyšela. Chodí v ČR na brigády. Žádné rodinné příslušníky tu nemá, s dcerami žijícími v X je v kontaktu. V případě návratu by trpěla z ekonomických důvodů.
7. Dne 22. 7. 2024 provedl žalovaný s žalobkyní doplňující pohovor, v němž uvedla, že celý život žije v X. Pouze v roce 1994 žila jeden rok u příbuzných X. Cestovní doklad si zařizovala bez problémů asi před dvěma lety v X. X opouštěla nepravdělně a krátkodobě, např. pro vyřízení cestovního dokladu, nebo když sháněla jídlo. X hranice překračovala dvakrát až třikrát do roka v případě nouze. Přechod hranic byl bezproblémový, neboť měla v pořádku doklady s potvrzením trvalého bydliště, které kontrolovali Rusové. Žádná jiná povolení při přechodu nepotřebovala, neptali se ani na důvod přechodu do X. Kvůli překračování hranic nikdy potíže neměla. X doklady mají platnost na tři měsíce. Těm jejím vypršela platnost a zanechala je v X. Tyto doklady jí byly vždy bez problémů orgány veřejné moci vydány. Jejich vyřízení probíhá u tzv. dokladového úřadu a trvá i šest měsíců. X opustila z ekonomických důvodů a v případě návratu by se vrátila do domu v X. Myslí si, že by jí tam pustili. Ve vlasti se potýkala pouze s rodinnými a ekonomickými problémy. Zopakovala, že s orgány veřejné moci jak X, tak X nikdy neměla potíže.
8. V rámci správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem pro udělení mezinárodní ochrany jsou ekonomické problémy žalobkyně.
9. Žalovaný při svém rozhodování vycházel zejména z výpovědi žalobkyně a dále z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Turecku. Konkrétně vycházel z Informace OAMP – X: Základní přehled o zemi, ze dne 22. 11. 2023; Informace OAMP – X: Postavení X v okrese X v X. Situace vnitřně vysídlených osob v X, ze dne 16. 8. 2024; Informace OAMP – X: Mezinárodní organizace pro migraci (IOM). Přehled údajů o zemi na rok 2022, ze dne 12. 9. 2023; Informace OAMP – X: Situace X občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí. Přístup úřadů a společnosti, přístup ke vzdělání, lékařské péči, sociálním službám a na trh práce, ze dne 2. 9. 2024. Žalobkyně se dne 26. 9. 2024 seznámila s podklady rozhodnutí a pořídila si jejich fotokopie.
10. Dne 3. 10. 2024 vydal žalovaný napadené rozhodnutí. V odůvodnění nejprve zrekapituloval výpovědi žalobkyně a následně přistoupil k posouzení podmínek k udělení mezinárodní ochrany. Žalobkyně neuvedla žádné skutečnosti, na základě

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

kterých by žalovaný mohl učinit závěr o pronásledování žalobkyně za uplatňování politických práv a svobod. Podmínky uvedené v ustanovení § 12 písm. a) zákona o azylu nebyly naplněny. Žalovaný dospěl k závěru, že nebyly splněny ani podmínky v ustanovení § 12 písm. b) zákona o azylu. Žalobkyně neuvedla žádný z taxativně uvedených azylově relevantních důvodů. Vlast opustila podle jejích slov pouze z ekonomických důvodů. S ohledem na skutečnost, že žalobkyně nemá na území ČR žádného rodinného příslušníka, kterému by zde byl udělen azyl, nebyl jí udělen ani azyl za účelem sloučení rodiny podle § 13 odst. 1 zákona o azylu.

11. Rovněž žalovaný neshledal u žalobkyně ani existenci důvodu pro udělení humanitárního azylu ve smyslu § 14 zákona o azylu. Žalovaný se v této souvislosti zabýval celkovou situací žalobkyně a přihlédl i k jejímu věku a zdravotnímu stavu. Žalobkyně sice uvedla, že jí občas bolí srdce, ale nijak se s ním neléčí. Její život tedy není limitován nepříznivým zdravotním stavem. Žalobkyně je dospělou, plně právně způsobilou osobou, která je schopna vykonávat práci. Nad rámec výše uvedeného žalovaný podotkl, že na udělení humanitárního azylu není právní nárok a je udělován pouze za výjimečných okolností, kdy nebyl shledán důvod k udělení azylu dle § 12 zákona o azylu a kdy by bylo nehumánní azyl neudělit. V případě žalobkyně však žalovaný takové okolnosti neshledal.
12. Žalovaný neshledal ani splnění podmínek pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu. Z žalovaným opatřených informací vyplývá, že v X nelze udělit trest smrti za žádný trestný čin. Dále vzal z opatřených zpráv za prokázané, že žalobkyni nehrozí nebezpečí mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení ve smyslu § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu. Žalobkyně ve vlasti nemohla najít zaměstnání. Za tím účelem se však neobrátila na žádnou organizaci s žádostí o pomoc s její situací. Žalobkyně uvedla, že pochází z X. Vzhledem k těmto skutečnostem si žalovaný obstaral několik zpráv o zemi původu, z nichž vyšlo najevo, že navrátilci do X jsou považováni X úřady za vnitřně vysídlené osoby. Z tohoto statusu vzniká osobám nárok na sociální podporu, včetně penzí. Jejich zdravotní pojištění pokrývá 100% finančních nákladů. Proces přesídlení do X není komplikovaný. X v okrese X, kteří mají X doklady, mají nárok na stejnou sociální podporu jako X na území kontrolovaném centrální X vládou. Žalobkyně několikrát ročně překračovala X hranice a několik měsíců pobývala v X. Nikdy jí to nezpůsobilo jakékoliv potíže, proto je zřejmé, že i v případě, kdy by se nedostala při návratu zpět do X, nepotýkala by se v X z důvodu svého předchozího života v X s žádnými potížemi. K ekonomickým potížím žalovaný dodal, že z jím opatřených informací vychází, že v X existuje Státní úřad pro podporu nezaměstnanosti, který soustředí uchazeče o zaměstnání a propojuje je s možnými zaměstnavateli. Do tohoto systému se může zaregistrovat každý občan X. Závěrem se žalovaný vyjádřil k hrozbě nebezpečí z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního či vnitřního ozbrojeného konfliktu. A dospěl na základě opatřených podkladů k závěru, že v zemi původu žalobkyně neprobíhá takový ozbrojený konflikt, jehož důsledky by bylo možné pokládat ve vztahu k žalobkyni za vážnou újmu podle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu.
13. S ohledem na skutečnost, že žalobkyně nemá na území ČR žádného rodinného příslušníka, kterému by zde byla udělena doplňková ochrana, nebyla žalobkyni udělena ani doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny podle § 14b zákona o azylu.

V.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Jednání soudu a právní posouzení věci soudem

14. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
15. Při jednání u Městského soudu v Praze dne 3. 4. 2025 žalobkyně argumentovala shodně jako v podané žalobě a navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
16. Zástupkyně žalovaného s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí a na vyjádření k žalobě navrhla zamítnutí žaloby.
17. Úvodem soud předesílá, že v souladu s dispoziční zásadou je podle § 71 odst. 1 písm. d) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) povinností žalobkyně uvést konkrétní žalobní body/námítky, jichž se žalobou dovolává zrušení napadeného rozhodnutí. Tedy je povinností žalobkyně v žalobě vymezit, v jakých konkrétních skutkových a právních důvodech spatřuje tvrzenou nezákonnost, a jak se tato dotkla jejích veřejných subjektivních práv (srov. k tomu obdobné závěry, vyslovené v rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 27. 10. 2004, čj. 4 Azs 149/2004–52).
18. Z žaloby je zřejmé, že žalobkyně nesouhlasí se závěry žalovaného. Pouze v obecné rovině poukazuje na to, že spatřuje nezákonnost a nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, aniž by blíže specifikovala konkrétně v čem a na základě čeho tyto spatřuje. Lze shrnout, že žaloba je neurčitá a velmi obecná, což reflektuje i rozsudek zdejšího soudu. Obsah a kvalita žaloby totiž v podstatě předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu (srov. rozsudek NSS ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004–54, rozsudek téhož soudu ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 Afs 35/2012–42). Úkolem správních soudů není nahrazovat činnost žalobce při vymezení žalobních bodů (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 2. 2015, č. j. 6 Ads 5/2015–20). A tak čím obecněji žalobce vymezí námítky vůči napadenému rozhodnutí, tím obecněji může soud k jejich přezkumu a posouzení přistoupit (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008–78).
19. Žalobkyně nejdříve obecně namítá nezákonnost napadeného rozhodnutí. Blíže však nekonkretizuje, v čem nezákonnost spatřuje. Omezuje se na pouhá tvrzení o nezákonnosti či nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí z důvodu vad v předcházejícím řízení. Tvrdí, že žalovaný nepostupoval řádným procesním způsobem v souladu s právním řádem ČR, se zásadami a principy činnosti správních orgánů a jeho rozhodnutí je neobjektivní a jednostranné. Blíže však nevysvětluje, na jaké konkrétní vady cílí, jaký konkrétní právní předpis, ba dokonce konkrétní ustanovení právního předpisu bylo porušeno, a konečně v čem konkrétně spočívala neobjektivnost a jednostrannost rozhodnutí žalovaného. Podle rozsudku NSS ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005–58 *„je povinností žalobce vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen*

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti“. Na tomto místě soud upozorňuje, že si nemůže domýšlet a fabulovat nad tím, jaké vady žalobce asi chce vytýkat. Nejen, že by tím soud porušil zásadu rovnosti stran, ale porušil by i výše zmíněnou zásadu dispoziční (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 2. 2015, 6 Ads 5/2015–20).

20. K takto vymezené žalobní námitce, která je na samém pomezí přezkoumatelnosti, soud konstatuje, že napadené rozhodnutí je přezkoumatelné a zákonné. Žalovaný nezatížil předchozí řízení vadou a postupoval v souladu s procesními předpisy, jakož i se zásadami a principy činnosti správních orgánů. Žalovaný dostatečně odůvodnil napadené rozhodnutí a jednoznačně vymezil, že své rozhodnutí založil na výpovědi žalobkyně a opatřených informacích o zemi původu. Podrobně vyložil, jaké, pro tuto věc, relevantní informace vyšly najevo a proč mezinárodní ochranu neudělil. Napadené rozhodnutí je objektivní a není z něho patrný jakýkoliv projev jednostrannosti od žalovaného.
21. Následně žalobkyně poukazuje na nedostatečné zjištění skutečného stavu v důsledku neaktuálních informací o zemi původu opatřených žalovaným. Podle § 3 správního řádu *nevyplyvá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.* Podle § 23c písm. c) zákona o azylu *podkladem pro vydání rozhodnutí mohou být zejména přesné a aktuální informace z různých zdrojů o státu, jehož je žadatel o udělení mezinárodní ochrany státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství o státu jejího posledního trvalého bydliště.* Podle názoru soudu postupoval žalovaný v souladu s výše citovanými zákonnými ustanoveními.
22. Nejprve se soud zabýval aktuálností žalovaným opatřených písemných podkladů, z nichž vycházel při zjišťování skutečného stavu věci. Žalovaný si opatřil informace o zemi původu s datací k roku 2022, 2023 a 2024. Tyto podklady pojednávají o obecném stavu země, dodržování lidských práv, stavu zaměstnanosti v zemi, možnostech pomoci a podpory osobám hledajícím zaměstnání, postavení X v okrese X v X (možnostem odchodu z X do X), a nakonec o situaci navrátilších X. Aktuálností zpráv o zemi původu se již několikrát zabýval i NSS. Podle usnesení NSS ze dne 28. 4. 2020, č. j. 6 Azs 200/2019-34 *„zastaralost zpráv nelze posuzovat pouze na základě faktu, že od vypracování, resp. vydání takové informace uplynul určitý čas; zastaralá je taková zpráva, která obsahuje informace, které v důsledku změny okolností v období mezi vypracováním zprávy a jejím použitím již nejsou aktuální, neboť situace, již zpráva popisuje, je již zcela jiná. Pokud se podstatně změnila situace, může být zastaralá i zpráva stará pouhý týden a pokud je situace stabilní, může být použitelná i zpráva stará několik let.“* Zároveň je potřeba zdůraznit, že žalovaný nemůže mít pokaždé k dispozici naprosto čerstvé informace. Zprávy neziskových organizací, Evropské unie a jiných států, či zprávy vypracované Odborem azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra, ze kterých obvykle vychází, jsou zpravidla vydávány periodicky (srov. usnesení NSS ze dne 26. 1. 2024, čj. 10 Azs 2/2024-27). Soud se neztotožňuje s tvrzením žalobkyně o neaktuálnosti těchto zpráv. Žalobkyně sama neuvádí, v čem má spočívat zastaralost zpráv, jak se situace měla od vydání těchto zpráv změnit a soudu není známo, že by se situace v zemi, jakkoliv změnila. Žalovaným opatřené zprávy o zemi původu jsou aktuální.
23. Žalovaný si na základě žalobkyní sděleného azylového příběhu (nemožnost nalezení zaměstnání ve vlasti, a z toho plynoucí ekonomické problémy) opatřil dostatečné množství relevantních podkladů. Tyto jsou rovněž v souladu s požadavky, které ve

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

svém rozsudku ze dne 31. 7. 2008, č. j. 5 Azs 55/2008-71 vyslovil NSS, tedy že „*informace o zemi původu musí být v maximální možné míře (1) relevantní. (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, a (4) transparentní a dohledatelné*“.

24. Z těchto zpráv vyplývá, že nedostatek práce je v X přirozeným negativním jevem. Státní služba pro podporu zaměstnanosti poskytuje pomoc lidem hledající zaměstnání. Uchazeči o zaměstnání by se k ní měli zaregistrovat pomocí webových stránek, či skrze Státní úřad pro podporu zaměstnanosti, kde jim budou zaměstnanci nápomocní. Podpora v nezaměstnanosti není vyplácena. Skrze tuto instituci dochází k propojení uchazečů o zaměstnání s potenciálními zaměstnavateli. V zemi existují sociální programy pro příspěvky na obživu. X navrátilci do X jsou ze strany X úřadů považováni za vnitřně vysídlené osoby, kterým náleží sociální podpora včetně penzí, a to za předpokladu, že ročně obnoví příslušné dokumenty. Jejich zdravotní pojištění pokrývá 100 % finančních nákladů na rozdíl od běžné populace, včetně navrátilců na území kontrolované X. Ze strany X úřadů neexistují žádné programy pomoci. Přejít z administrativní hranice X je umožněn na základě X cestovního dokladu, povolení k pobytu (od roku 2023 s platností na 10 let) nebo na základě tzv. formuláře č. 9. Orgány veřejné moci nejeví o navrátilci žadatele o mezinárodní ochranu zájem, pokud nejsou na tzv. black listu. V případě přesídlení X z X do X se neobjevují žádné komplikace. V zemi ani neprobíhá ozbrojený konflikt.
25. Žalobkyně jedinkrát netvrdila azylově relevantní důvody vyžadované ustanovením § 12 a §14a zákona o azylu. Jejím jediným tvrzeným důvodem byly skutečně ekonomické problémy související s její nezaměstnaností. V jejích výpovědích absentovalo tvrzení související s jejími obavami z pronásledování, či z hrozby skutečného nebezpečí vážné újmy v intencích výše zmíněných ustanovení zákona o azylu. A ze zmíněných informací nevyplynulo, že by byly přítomné jakékoliv okolnosti zakládající důvodnou obavu z toho, že by mohla žalobkyně čelit jakémukoliv azylově relevantnímu jednání ze strany veřejné moci. Žalovaný zjistil skutečný stav věci na základě aktuálních podkladů, které byly opatřené v dostatečném rozsahu s ohledem na azylový příběh žalobkyně.
26. Byť žalobkyně mylně spojuje humanitární azyl s ustanovením § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu, přihlíží soud materiálně k této námitce, jako k námitce týkající se naplnění důvodu pro udělení doplňkové ochrany, neboť žalobkyni hrozí vážná újma podle § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu. Žalovaný se otázkou udělení doplňkové ochrany zabýval na str. 4-6 napadeného rozhodnutí. Při posouzení hrozby vážné újmy v podobě mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení vycházel žalovaný z výpovědi žalobkyně a z opatřených informací o zemi původu. Jak soud zmínil výše, ani z výpovědi žalobkyně, ani z informací o zemi původu nevyplynulo, že by byly přítomné jakékoliv okolnosti zakládající důvodnou obavu z toho, že by mohla žalobkyně čelit jakémukoliv azylově relevantnímu jednání ze strany veřejné moci.
27. Žalobkyně uvádí, že požádala o mezinárodní ochranu z důvodu, že jí hrozí vážné ohrožení života a lidské důstojnosti z důvodu pobytu v okupované X. Soud na tomto místě žalobkyni upozorňuje na závěry rozsudku NSS ze dne 7. 12. 2005, č. j. 4 Azs 151/2005-86 „...*povinnost tvrzení leží vždy na žadateli o azyl. Představa, že by správní orgán sám zjišťoval pronásledování či potenciální ohrožení žadatele o azyl v zemi jeho původu, je zcela nereálná. Jedině žadatel sám nejlépe ví, z jakých důvodů svou zemi původu opustil, zda byl pronásledován a z jakých důvodů. V průběhu řízení o udělení azylu musí*

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

žadatel uvést veškeré relevantní důvody, na základě kterých poté správní orgán jeho žádost posoudí.“ Soud si je, samozřejmě, vědom napojení separatistické X na Rusko, nicméně žalobkyně jedinkrát nezmínila, jakékoliv obavy plynoucí právě z tohoto stavu. Pouze uváděla, že jediným důvodem podané žádosti o mezinárodní ochranu je její ekonomická situace. Žalovaný postupoval v souladu s judikaturou NSS, když nedomýšlel relevantní důvody pro udělení azylu žalobkyni neuplatněné (srov. rozsudek NSS ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 22/2003-41, nebo usnesení NSS ze dne 19. 10. 2020, č. j. 4 Azs 277/2018-60). Tvrzenými problémy se žalovaný zabýval, opatřil si k nim písemné podklady a předestřel, jaká řešení má negativní ekonomická situace žalobkyně. Vedle toho se zabýval i obecnou situací X na území X. Z těchto vyplývá, že žalobkyni nehrozí ohrožení života či lidské důstojnosti ze strany orgánů veřejné moci. Nelze pak přehlédnout ani sdělení žalobkyně, že nikdy neměla jakékoliv problémy s orgány veřejné moci při jejím pobytu v X, hranice přecházela s doklady, které jí byly pravidelně obměňované, zemi se rozhodla opustit, když nemohla najít zaměstnání a v případě návratu se dobrovolně do X vrátí. Postup žalovaného je v souladu i s usnesením NSS ze dne 16. 12. 2021, č. j. 3 Azs 118/2021-39, z něhož vyplývá, že „rozsah a obsah informací zjišťovaných o zemi původu se odvíjí od sdělení žadatele o mezinárodní ochranu.“ Žalovaný vyhodnotil žalobkyní uváděné skutečnosti zcela správně.

28. Žalobkyně se konečně domnívá, že uvedla skutečnosti, které prokazují pronásledování, jemuž byla vystavena v zemi. Podle § 2 odst. 4 zákona o azylu „*pronásledováním se rozumí závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování.*“ Soud upozorňuje, že žalobkyně několikrát uvedla jako jediný důvod své žádosti o mezinárodní ochranu ekonomické problémy související s její nezaměstnaností. Je ustálenou rozhodovací praxí správních soudů, že ekonomické obtíže určitě mohou způsobovat žalobkyni problémy v řadě oblastí života, nemohou však samy o sobě založit nárok na poskytnutí mezinárodní ochrany, a to ani podle § 12 a § 14a zákona o azylu (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 8. 2007 č. j. 5 Azs 15/2007-79, ze dne 27. 3. 2014, č. j. 10 Azs 40/2014-23, nebo ze dne 8. 9. 2020 č. j. 8 Azs 85/2020-27). Soudu nezbyvá nic jiného než konstatovat, že ani tato námitka není důvodná.
29. Přestože má žalobkyně za to, že v jejím případě okolnosti odůvodňují udělení mezinárodní ochrany, žalovaný takové okolnosti neshledal, čemuž soud přisvědčil. Soud připomíná usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2023, č. j. 7 Azs 204/2023-45, ve kterém NSS dovodil, že „*prostřednictvím azylového řízení nelze žádat o legalizaci pobytu v České republice, neboť pro takový účel obsahuje právní řád České republiky jiné nástroje, konkrétně instituty podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 11. 2004, č. j. 7 Azs 117/2004-57). Stěžovatel si nemůže zvolit využití institutů zákona o azylu namísto institutů zákona o pobytu cizinců, neboť mezinárodní ochrana je specifický institut sloužící jako štít lidem, kteří byli ve své vlasti pronásledováni či ohroženi vážnou újmu, nikoli univerzálním nástrojem pro legalizaci pobytu. Právě instituty právní úpravy pobytu cizinců na území České republiky jsou určeny pro případy tohoto druhu.*“

VI.

Závěr a náklady řízení

30. Ze všech shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem. Žalobu proto podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl jako nedůvodnou.
31. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalovanému žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 3. dubna 2025

JUDr. Dana Černá v. r.
samosoudkyně